

χάριν. Ὁ Ἰωάννης Βαλγιάννης θέλει λάβει χάριν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦτο μόνον, Κυρία. δύναμις ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν συγκινητικὴν ὑμῶν μεσολάβησιν.

Δέχθητε τὰς ταπεινάς μου προσήσεις.

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τίς ἐξ ὑμῶν, ἐν ἡμέραις θλίψεων, ἐν στιγμῆς ὀδύνης, δὲν ἐστέναξεν ἐπικαλούμενος τὸ ἄγιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄνομα; Τῆς μητρὸς, καὶ οὐχὶ ἐτέρου τινὸς τῶν φιλιτάτων διότι ἠγαπήθητε θεοβίως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπὸ τοῦ πατρὸς; ἠγαπήθητε ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, τῶν συζύγων, τῶν τέκνων, τῶν φίλων καὶ ἴσως ὑπῆρξατε τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας ἐκείνης ἣτις εἶναι τὸ τρικυμιωδέστερον ἅμα καὶ τὸ μᾶλλον ἐφήμερον τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων. Ποτὲ ὅμως, ὅχι! ποτὲ δὲν ἠγαπήθητε οὐδὲ θέλετε ἀγαπηθῆ ὅσον ὑπὸ τῆς μητρὸς ὑμῶν. Ὅλοι αἱ μελωδίαί τῶν διαφορῶν τῆς ἀγάπης εἰδῶν συναρμολογοῦνται εἰς μίαν οὐρανίωνα ἁρμονίαν ἐντὸς τῆς καρδίας τῆς μητρικῆς καὶ ἂν ὑπάρχη ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἡ ἀγάπη περὶ ἧς ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶπεν ὅτι εἶναι μείζων τῆς γνώσεως, μείζων τῆς ἐλπίδος, μείζων τῆς πίστεως, εἶναι ἡ ἀγάπη ἡ μητρικὴ. Ἐκ τούτου ἡ κραυγὴ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἡ ἐπικαλουμένη τὴν ἀρωγὴν ἐκείνην καὶ τὴν εὐλογίαν ἐπὶ πάσης ὑπερβαλλούσης τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ σώματος ἀλγηδόνος. (Κ. Παπαρηγόπουλος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ὕπουργός τῆς ἐκπαιδεύσεως κ. Θ. Δηλιγιάννης ἀνέφερεν ἐν τῷ ἐκφωνηθέντι ἐν τῇ Βουλῇ λόγῳ του (25 Νοεμβρίου ἐν. ἔτ.) ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι 1,075 δημοδιδασκαλοὶ. Ἐκ τούτων 727 εἰσὶ γ' τάξεως, δηλαδὴ γνωρίζουσι νὰ γράψωσι, νὰ ἀναγνώσκωσι καὶ νὰ ἀριθμῶσι. Κατὰ τὸ 1876 ἦσαν κεκλεισμένα 52 δημοτικά σχολεῖα ἕνεκεν ἐλλείψεως δημοδιδασκάλων.

Ἡ διάσημος καθηγητὴς Νορδενσκιόλδ, ὁ δὺο πλοῦς τελέσας ἄχρι τοῦδε εἰς τὸν βόρειον πόλον καὶ ἐξερευνήσας τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰενισέι (Βόρειος Σιβηρία), σπουδαίας προσενηγῶν πληροφορίας εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἐμπόριον, προτίθεται τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰενισέι, καὶ ἐκεῖθεν δι' ἀγνωστων παραλιῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς, ἐντεῦθεν δ' ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀσίας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Εὐρώπην διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

Ὁ Νορδενσκιόλδ πιστεύει ὅτι ὑπάρχει θάλασσα ἐλευθέρα δι' ἧς θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸν Βερίγγιον πορθμὸν, πρᾶγμα τῶς ἀμφισβητούμενον. Καὶ ἐν περιπτώσει ὅμως ἀποτυ-

χίαι, τὸ ταξείδιον αὐτοῦ τοῦτο θέλει παράσχει εἰς τὴν ἐπιστήμην μεγάλους καὶ πολυτίμους καρπούς, ὡς πρὸς τε τὸ βασίλειον τῶν ζώων καὶ ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν διαφορῶν ἐκείνων χωρῶν τῆς παγωμένης θαλάσσης.

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας πληροφορίας τοῦ γραφείου τοῦ νηιογνώμονος (Veritas) κατὰ τὸ 1876 ἀπωλέσθησαν 1,555 πλοῖα, ἐξ ὧν 1,423 ἱστιοφόρα καὶ 132 ἀτμόπλοια. Ἐκ τούτων 15 ἦσαν ἐλληνικά (ἱστιοφόρα), 517 ἀγγλικά (ἐξ ὧν 70 ἀτμόπλοια) καὶ τὰ λοιπὰ διαφόρου σημαίας.

Τὸ ὀλικὸν μῆκος ἀπασῶν τῶν γεφυρῶν τῆς Γαλλίας ὑπελογίσθη εἰς 166 χιλιόμετρα. Ἡ δαπάνη δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 286,407,761 φράγκα. Ἐν Γαλλίᾳ ἄξιαί λόγου γέφυραι ὑπολογίζονται εἰς 4,982.

Ἡ ἔκτασις τῶν ἀμπελώνων ἐν Ἀλγερίᾳ (ἐν ἔτει 1872) περιλαμβάνουσα 16,688 ἑκτάρ. (1 ἑκτάρ. = 10,000 μέτρα τετρ.), ἐπεξετάθη τῷ 1875 ὑπὲρ τὰς 20,000 ἑκτάρ. καὶ ἡ οἴνοποιία βελτιοῦται ὁσημέραι ἐκεῖ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου ἐν Ἀλγερίᾳ θέλει λάβει μεγάλην ἐπίδοσιν ἕνεκα τῆς εἰς αὐτὴν μεταναστεύσεως τῶν ἰδιοκτητῶν διαφορῶν γαιῶν τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, οἵτινες παθόντες ζημίας πολλὰς ἐκ τῆς ἐνσκηψάσης φυλλοξήρας, ἐγκατεστάθησαν εἰς Ἀλγερίαν καὶ ἐλπίζουσι ὅτι αὐτόθι ὁ ἀποζημιωθῶσι διὰ τῆς νέας ἀμπελοφυτείας.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Μέσον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς φουξίνης ἐν τῷ οἴνῳ.

Ἀπὸ τίνος μεταχειρίζονται ἐν Εὐρώπῃ πρὸς χρωματισμὸν τῶν οἴνων τὴν φουξίνην. Ἄν καὶ ἡ οὐσία αὕτη δὲν εἶνε καθ' ἑαυτὴν δηλητηριώδης, καθίσταται πολλάκις τοιαύτη, διότι κατὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς γίνεται χρῆσις ἀρσενικοῦ. Οἱ τρόποι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς φουξίνης ἐν τῷ οἴνῳ εἶνε ἄπειροι, ὅπως ὅμως κάμη τις χρῆσιν αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχῃ γνώσεις τινὰς χημείας ἄλλως δὲ καὶ δὲν ἔχει τις πάντοτε προχειροῦς τὰς ἀπαραιτήτους πρὸς τοιαύτην ἐξέτασιν χημικὰς οὐσίας. Ὁ κ. Henri de Parville συνίστα, ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ αὐτοῦ ἐπιθεωρήσει» ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Σιζιητῶν, τὸ ἐπόμενον προχειρότατον μέσον ὅτις ἐπὶ τῆς παλάμης σταγὸνα ἐκ τοῦ οἴνου ἐὰν περιέχῃ φουξίνην, μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ δέρμα θὰ μείνῃ θεβαμμένον διὰ ζωηροῦ ἐρυθροῦ χρώματος, μὴ ἐξαλειφομένου ἐὰν δὲν πλυθῇ δι' ὕδατος· τοῦναντίον δὲ, ἐὰν δὲν περιέχῃ ἔχνος φουξίνης, ἡ ἐρυθρὰ κηλὶς, ἣν θὰ καταλίπῃ ἡ σταγὼν, ἐξαλείφεται καὶ ἄνευ τῆς πλύσεως δι' ὕδατος.